

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1753/2019
12.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ђура Благојевић, адвокат из ..., против туженог ББ, чији је пуномоћник Маја Пантић, адвокат из ..., ради поништаја и исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 бр. 1384/18 од 30.11.2018. године, на седници одржаној 12.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 бр. 1384/18 од 30.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 бр. 2931/14 од 08.12.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи анекс IX уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности број ../. од 02.03.2007. године под ознаком ../. од 31.10.2014. године, који је закључен са туженим. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражила да се утврди да је са туженим дана 06.03.2013. године закључила уговор о раду на неодређено време на пословима ВВ . Ставом трећим изреке одбијен не тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени обавезе на исплату зараде, накнаде зареде и доприноса за ПИО и здравствену заштиту. Ставом четвртим изреке одлучено је о трошковима поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 бр. 1384/18 од 30.11.2018. године, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом, другом и трећем изреке, док је преиначено решење о трошковима из става четвртог изреке и одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Предмет тужбеног захтева је поништај анекса од 31.10.2014. године, којим је тужиља, која је до код туженог обављала послове ВВ, распоређена на радно

место ГГ услед нередовног преношења средстава од стране локалне самоуправе, а из којих средстава се врши исплата за обављање послова, те утврђење да су тужила и тужена засновали радни однос на неодређено време на пословима ВВ почев од 06.03.2013. године, будући да је на послове ВВ тужила привремено распоређена уговором о међусобним правима, обавезама и одговорностима од 02.03.2007. године, те с обзиром на то да је након што је 01.03.2013. године закључила анекс уговора којим је привремено распоређена на послове ВВ, код тужиоца радила непрекидно 5 радних дана.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тужбом тражи заштиту права из радног односа, предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић